

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

Ο Ελληνοτουρκικός πόλεμος του 1897. Τίποτα δεν άλλαξε!

Είναι γνωστό ότι μετά τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του 1821 δημιουργήθηκε τότε το νεοσύστατο Ελληνικό κράτος. Με τον τρόπο που δημιουργήθηκε και τις πολιτικές δυνάμεις που επικράτησαν στην ουσία δεν δημιουργήθηκε τίποτα περισσότερο από ένα θνητογενές εξάμβλωμα, έρμαιο και υποχείριο των Μεγάλων Δυνάμεων της εποχής εκείνης και των διαδόχων τους μέχρι τις μέρες μας.

Ο λόγος ήταν τόσο απλός και μαθηματικά βεβαιωμένος. Οι δυνάμεις της Δύσης τότε, Αγγλία, Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία, έβλεπαν και ήθελαν μια Οθωμανική Αυτοκρατορία να καταρρέει και από τη διάσπαση της και της δημιουργία μικρών κρατών εθνοτήτων να λυμαινούνται και κάνουν «γιουρούσι» κατά το Ρωμαϊκό (της καταγωγής τους) «διαίρει και βασιλεύει». Το 1897 ξεσπά ο επαίσχυντος και καθόλα ταπεινωτικός για την Ελλάδα, Ελληνοτουρκικός πόλεμος αποτέλεσμα του οποίου ήταν η καθολική ήττα της Ελλάδας και ο επέκεινα εξωτερικός από τους Δυτικούς δανεισμός της. Ήταν ένας ακόμη δανεισμός, στο σύστημα των διαρκών δανεισμών της, ο οποίος διαγωνίζεται και αναβαθμίζεται, επαναλαμβανόμενος μέχρι τις τραγικές μέρες μας. Ολα ξεκίνησαν στις 5 Απριλίου 1897 από την Κρήτη και τον επαναστατικό αναβρασμό που επικρατούσε εκεί. Η κοινή γνώμη στην Ελλάδα εξεγείρεται υπέρ των Κρητικών και η «Εθνική Εταιρεία» (Μυστικός σύλλογος με μεγαλοϊδεατικές τάσεις) πιέζει την κυβέρνηση Δηλιγιάννη να αναλάβει δράση.

Η τότε μεγοϊδεατική κυβέρνηση Δηλιγιάννη στέλνει στρατιωτικό σώμα στη Κρήτη, που οδηγείται κυριολεκτικά σε σφαγή ενώ παράλληλα οργανώνει εξεγέρσεις κατά των Τούρκων στην Ήπειρο και τη Μακεδονία.

Η Τουρκία φυσικά και αντιδρά και απαιτεί την αποχώρηση των ελληνικών δυνάμεων από την Κρήτη, απειλώντας με πόλεμο. Η Τουρκία κηρύττει τον πόλεμο στις 5 Απριλίου 1897. Οι λαϊκές μάζες στην Αθήνα, στα πλαίσια των ονειροπόλων μεγάλων ιδεών κατευοδώνουν

τους στρατιώτες με το σύνθημα «Αντε και στη Πόλη». Οι Τούρκοι την περίοδο εκείνη αναβαθμιζόμενοι στρατιωτικά και με τη βοήθεια «υπογεϊώς» των δυτικών συμμάχων της Ελλάδας, γίνονται οι κυρίαρχοι του παιχνιδιού και η έκβαση του πολέμου ήταν τέτοια, που πολύ σύντομα εύχονταν οι Έλληνες να μην μπουκ οι Τούρκοι τουλάχιστον στην Αθήνα.

Όπως προείπα, ο τουρκικός στρατός, οργανωμένος από Γερμανούς αξιωματικούς (Η Γερμανία ήταν και είναι ανέκαθεν παραδοσιακός σύμμαχος της Τουρκίας) διέσπασε στην αρχή των επιχειρήσεων την ελληνική άμυνα στη Θεσσαλία, στην περιοχή της Μελούνας και κατέλαβε τον Τύρναβο και τη Λάρισσα, χωρίς να συναντήσει αντίσταση. Τις ημέρες που ακολούθησαν, οι Τούρκοι συνέχισαν την προέλαση και μετά τη μάχη στο Βελεστίνο κατέλαβαν τον Βόλο (26 Απριλίου), τον Δομοκό (5 Μαΐου) και έφθασαν στα πρόθυρα της Λαμίας, όπου τους σταμάτησε η παρέμβαση του τσάρου Νικόλαου Β' που έπεισε τον σουλτάνο να σταματήσει τον πόλεμο.

Η Μεγάλη και καθόλα Απατηλή Ιδέα για τους Έλληνες και τον Ελληνισμό, για άλλη μια φορά είχε καταστεί κυριολεκτικά όνειδος για την Ελλάδα. Δυστυχώς ακόμη και σήμερα στην εποχή των κρίσεων και της παρούσης κρίσης, μεγαλοϊδεατισμοί και νεκραναστάσεις εξαδάκτυλων βασιλέ-

ων και δοξολογίες στην Αγία Σοφία στη Πόλη, αποτελούν ευσεβείς πόθους και προσδοκίες των λιμοκτονούντων Ελλήνων. Τέλος πάντων τότε λοιπόν δηλαδή στις 8 Μαΐου 1897 υπογράφηκε στο χωριό Ταράτσα της Λαμίας πρωτόκολλο για κατάπαυση του πυρός.

Η Ελλάδα κλήθηκε να πληρώσει πολεμική αποζημίωση στην Τουρκία, για καταστροφές που προξένησαν τα στρατεύματά της την πρώτη ημέρα του πολέμου, όταν και πέρασαν για λίγες ώρες τα ελληνοτουρκικά σύνορα. Το ποσό της αποζημίωσης ορίστηκε σε 4.000.000 λίρες. Στην ουσία ο Ελληνικός στρατός τότε μόλις πρόλαβε και πέρασε λίγο τα σύνορα και το μόνο που έκανε ήταν να προλάβει να καταστρέψει μερικές παλιοκαλύβες. Τότε, η τουρκική κυβέρνηση δικαιολόγησε αυτό το ποσό, επειδή είχε υποβληθεί σε έξοδα προκειμένου να κινητοποιήσει τον στρατό της κατά της Ελλάδας! Η Ελλάδα ήταν ήδη χρεοκοπημένη από το 1893 και την τελευταία πρωθυπουργία του Χαρίλαου Τρικούπη και εκείνο το περίφημο «δυστυχώς επωχεύσαμεν» που επαναλαμβάνεται εμμέσως πλην σαφώς μέχρι τις μέρες μας. Ο έλεγχος που επεβλήθηκε τότε στην πατρίδα μας, ήταν μερικός από τους δανειστές της στα δημόσια οικονομικά της και περιορισμένος.

Η νέα κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη, υποχρεώθηκε σε διαπραγματεύσεις με

τους πιστωτές της Ελλάδας, για επιπλέον δανεισμό (ενώ πριν τέσσερα χρόνια η τότε ελληνική κυβέρνηση τους είχε ήδη δηλώσει, ότι αδυνατεί να αποπληρώσει τα ήδη χρωστούμενα δάνεια δηλαδή είχε ένα «μη βιώσιμο» εξωτερικό χρέος, όπως ακριβώς και σήμερα). Οι διαπραγματεύσεις της ελληνικής κυβέρνησης οδήγησαν στην επιβολή του Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου (ΔΟΕ), για την οικονομική ανασυγκρότηση της χώρας, που να εξασφαλίζει στους πιστωτές την αποπληρωμή και των παλαιότερων, αλλά και των νέων δανείων τους.

Στις 28 Απριλίου 1898, μια διεθνής εξαμελής επιτροπή (Η τότε «Τρόικα» ή «Θεομοί» όπως λέγονται σήμερα από την κυβέρνηση Τσιπρά), ανέλαβε την οικονομική διοίκηση της χρεοκοπημένης χώρας. Αποτελούνταν από εκπροσώπους των ξένων τραπεζών, που είχαν δανείσει την Ελλάδα. Η πρώτη ενέργειά της, ήταν να δεσμεύσει τις βασικότερες πλουτοπαραγωγικές πηγές (όπως και σήμερα γίνεται με τους υδρογονάνθρακες - πετρέλαια της χώρας), για την εξόφληση του χρέους.

Με αυτούς τους όρους τότε εκχωρήθηκαν τα κρατικά μονοπώλια άλατος, σπέρτων, πετρελαίου, παιγνιόχαρτων, σμύριδας, τσιγαρόχαρτου, ο φόρος καπνού, τα τέλη χαρτοσήμου και οι δασμοί του τελωνείου Πειραιώς! Παράλληλα, είχε κυρίαρχη γνώμη και για την έκδοση χρήματος, για τη σύναψη δανείων και γενικά για όλα σχεδόν τα δημοσιονομικά θέματα.

Ουσιαστικά, η ελληνική κυβέρνηση τότε όπως και σήμερα λειτουργούσε ως εντολοδόχος της επιτροπής, μην έχοντας λόγο για οτιδήποτε. Όταν λειτουργούσε η Επιτροπή του Ελέγχου, οι Μεγάλες Δυνάμεις χορήγησαν νέο δάνειο 170.000.000 χρυσών φράγκων, ώστε η Ελλάδα να πληρώσει την πολεμική αποζημίωση στην Τουρκία, για την πολεμική της ήττα, να αντιμετωπίσει το τρέχον υψηλό της έλλειμμα και ουσιαστικά από τότε, να μετατραπεί και επίσημα σε υποχείριο των δανειστών της.

And history repeats itself!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Australian
registered Greek
Lawyer entitled
to practice Greek Law

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύδνευ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

- Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
- Γονικές Παροχές, θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
- Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμά-

- των - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαβατήρια.
- Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
- Πληρεξούσια για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
- Έκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαρίθμου κα-

- θώς και διορισμό φορολογικού αντικλήτου στην Ελλάδα - Υπαγωγή κατοίκων εξωτερικού στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην Αθήνα.
- Πλήρης ενημέρωση σχετικά με τα φορολογικά σας θέματα και τις τυχόν οφειλές σας σε σχέση με την περιουσία σας στην Ελλάδα όπου και αν βρίσκεται εκεί.

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000